ليْكو لْينهو هيهكي بهر اور دكاري لمسهر دهستهواژه و برگه له ريز ماني ئينگليزيدا

A Comparative Study on Phrases and Clauses in English Grammar

Prepared by:
Asma Hussein Ali
Eman Hussein Esmail
Esra Bakr Esmail
Darya Bakhtiar Gharib

Supervised by:

Asst. lecturer Laveen Kamaran Muhamad

A Research Submitted to Undergraduate Research Committee/ College of Education and Languages, General Education Department. As a Partial Fulfilment Requirements for the Degree of Bachelor in Education.

Abstract

This case study sheds light on a comparative study between phrases and clause in English grammar. The study brought attention to the several kinds of phrases and clauses that exist, each with its own characteristics and functions. The study highlights how crucial it is to recognize and employ terms and clauses in writing effectively. Failing to do so may cause misunderstanding and ambiguity, making it difficult for readers to comprehend the sentence's intended meaning. As a result, in order to effectively communicate their message, authors must carefully analyse the function of phrases and clauses in their sentences and employ them wisely. Besides, the paper discusses various types of clauses and sentences in details and showing their interrelationship. The findings show that, clauses and phrases are both essential parts of sentences, their form and purpose are different. While clauses have a subject and a predicate and can stand alone as a sentence, phrases are collections of words that work as a single cohesive entity. Thus, to compose sentences that are understandable and powerful, it is essential to be familiar with the traits and purposes of these many kinds of phrases and clauses.

Keywords: Phrases, clauses, grammar, syntax

يوخته

ئهم تویژینهوه کهیسه پرقشنایی دهخاته سهر لیّکوٓلینهوهیه کی بهراوردکاری نیّوان دهستهواژه و برگه له پریّزمانی ئینگلیزیدا. تویژینهوه که سهر نجی هیّنایه سهر به چهند جوّر دهستهواژه و برگهیهی که ههن، ههریه کهیان تاییهتمهندی و نهرکی تاییهتی خوّیان ههیه. تویژینهوه که تیشک دهخاته سهر نهوهی که داننان و بهکار هیّنانی زاراوه و برگهکان له نووسیندا به شیّوهیه کی کاریگهر چهنده گرنگه. پرهنگه نهکردنی نهو کاره ببیته هوّی تینهگهیشتن و ناپروونی، نهمهش وا دهکات خوینه ران له مانای مههستی پرسته که تیبگهن. له نهنجامدا نووسه ران بو نهوهی پهیامه کهیان به شیّوهیه کی کاریگهر بگهیهنن، پیّویسته به وردی کارکردی دهستهواژه و برگهکان له پرستهکانیاندا شی بکهنهوه و ژیرانه بهکاریان بهیّنن. جگه لهوهش، تویّژینهوه که به وردی باس له جوّره جیاوازهکانی برگه و پرسته دهکات، و نیشاندانی پهیوهندی نیّوانیان. دوّزینهوهکان نهوه دهردهخهن که، برگه و دهستهواژه همردووکیان بهشیکی جهوهمری پرستهکانن، فوّرم و مهبهستیان جیاوازه. له کاتیّکدا برگهکان بابهت و پیشبینیکهریان همیه و دهتوانن وهک پستهیمک به تهنیا بوهستن، دهستهواژهکان کوهملیک وشهن که وهک یهک به ویتیکی یهکگرتوو کاردهکهن. بهم شیّوهیه بو پیکهیّنانی پیکهیّنانی په تهنیا بوهستن و بههیّر بیّت، زوّر گرنگه ناشنای سیفهت و مهبهستی نهم چهندین جوّر دهستهواژه و برگه بیّت.

وشه سهر مكييه كان: دەستەراژ مكان، برگهكان، ريز مان، سينتاكس